

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΑΓΡΟΤΕΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΒΙΟΤΕΧΝΕΣ ΔΙΑΝΟΥΜΕΝΟΙ - ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ
ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΦΑΝΤΑΡΟΙ ΝΑΥΤΕΣ ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ ΧΕΡΟΦΥΛΑΚΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ - Η ΠΕΡΗ -
ΦΑΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΟΓΙΑ - ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ - ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΓΕΡΟΙ - ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΤΡΙ-
ΩΤΕΣ ΣΗΚΝΩΝΤΑΙ ΣΑΝ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ - ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΛΥΤΕΣ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ ΜΑΣ,
ΠΑΡΑΜΕΡΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ■ ΕΝΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΙΝΑ ΛΑΒΑΡΑ ΠΟΥ
ΓΡΑΦΟΥΝ: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ - ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - ΕΛΛΑΔΑ ! ■ ΕΝΩΝΟΝΤΑΙ ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΝΑ
ΕΘΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΑΝΤΙΑΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ■ ΓΙΑ ΜΑΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΩΡΑ ΠΑΡΑ
ΜΟΝΑΧΑ ΕΝΑ ΚΟΙΝΟ ΙΔΑΝΙΚΟ - ΕΝΑΣ ΚΟΙΝΟΣ ΣΚΟΠΟΣ: ΠΩΣ ΘΑ ΒΓΑΛΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΝΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΤΥΡΑΝΝΙΑΣ. ■ ΜΕ ΚΑΘΕ ΘΥΣΙΑ!

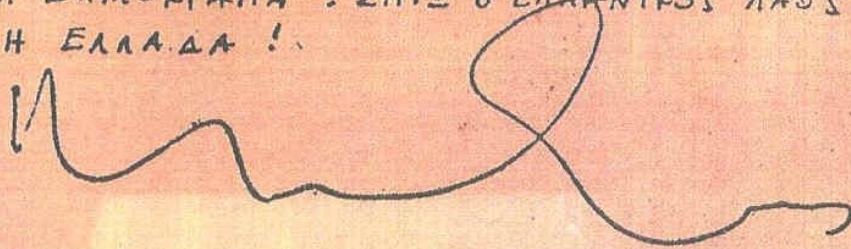
ΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΜΑΣ ΦΛΟΓΙΖΕΙ ΠΥΡΙΝΟ ΜΙΣΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ. ■ ΟΙ ΚΑΤΑΛΥΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝ-
ΤΑΓΜΑΤΟΣ - ΟΙ ΒΙΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ - ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΠΟΥ ΠΙΣΤΕΨΑΝ ΟΤΙ ΘΑ ΓΟΝΑΤΙΣΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΒΙΑ ΤΟΝ ΑΔΟΥΛΤΟ ΛΑΟ ΜΑΣ, ΑΣ ΕΙΝΑΙ
ΒΕΒΑΙΩΙ ΠΩΣ ΣΕ ΛΙΓΟ ΘΑ ΤΡΕΜΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΟΡΓΗ ΤΟΥ ΓΙΓΑΝΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ■
ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΔΕΝ ΘΑ ΘΡΕΦΕΙ ΓΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΚΡΥΨΕΙ ■ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΠΟΥ
ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΤΥΡΑΝΝΟΙ!

ΚΑΤΩ Η ΒΑΣΙΛΩΦΑΣΕΙΣΤΙΚΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ !

ΚΑΤΩ Η ΞΕΝΗ ΑΚΡΙΔΑ ! ΚΑΤΩ Ο ΜΠΟΥΓΙΑΣ - ΚΟΛΙΑΣ !

ΖΗΤΩ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ! ΖΗΤΩ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ !

ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΔΑ !

Η δήλωση - προκήρυξη του Μίκη Θεοδωράκη,

που γράφτηκε δύο μέρες μετά το πραξικόπημα των Συνταγματαρχών, στις 23 Απριλίου του 1967, και απευθυνόταν «προς τη Διεθνή Κοινή Γνώμη, τον ξένο Τύπο και τις ξένες Πρεσβείες».

Όταν όλος, σχεδόν, ο πολιτικός κόσμος πιάστηκε στον ύπνο - μαζί και η ηγεσία της Αριστεράς - ο Μίκης είχε έτοιμη την απάντηση για Αντίσταση, Οργάνωση και Αγώνα.

**Τα συνθήματα - μηνύματα ήταν ήδη γνωστά:
Ελευθερία, Δημοκρατία, αδούλωτη Ελλάδα.**

Δεν άργησε και η ιδρυτική διακήρυξη του Πατριωτικού Μετώπου (ΠΑΜ).

Αυτή την προκήρυξη μάς την προσκόμισε, σε μια συνωμοτική συνάντηση, προγραμματισμένη από πριν, ένας άγνωστος σε μας νεαρός. Βρεθήκαμε κάποιοι σύντροφοι

σ' ένα καφενείο, δίπλα στην εκκλησία του Διονυσίου του Αρεοπαγίτη, για ενημέρωση σχετικά με την πιθανή δράση μας. Μας πλησίασε ο νεαρός, ρώτησε ποιος είναι ο Τάκης Παληός, και μου παρέδωσε τη χειρόγραφη προκήρυξη λέγοντας ότι τη στέλνει ο Μίκης. Ένας από τους συντρόφους ήταν και ο Γιώργος ο Βότσης, που - τη μέρα του πραξικοπήματος - έκλεψε από τα γραφεία της ΕΣΗΕΑ τον πολύγραφο και τη γραφομηχανή. Σ' αυτά έγραψε και τύπωσε την προκήρυξη, η οποία διακινήθηκε σε Ελλάδα και εξωτερικό.

Η κίνηση αυτή του Μίκη και των λίγων στελεχών των Λαμπράκηδων, που πήραν το μήνυμα για αντίσταση κατά της δικτατορίας των συνταγματαρχών, και που ταρακούνησε τα αιφνιδιασμένα ηγετικά στελέχη του ΚΚΕ, ώστε να βγουν από την απραξία τους, δεν έμεινε ατιμώρητη. Έτσι, πολύ σύντομα, τόσο ο Μίκης, όσο και τα πιο ζωντανά στελέχη των Λαμπράκηδων και της ΕΔΑ, καπελώθηκαν, παραμερίστηκαν και οι «τυφλοπόντικες» βγήκαν ξανά στην επιφάνεια.

Δυστυχώς, όμως, η νεολαία των Λαμπράκηδων, ο μέγας αυτός τροφοδότης της Αριστεράς σε νέο, ζωντανό, ανθρώπινο δυναμικό, απαλλαγμένο από τα εμφυλιακά και μετεμφυλιακά κατάλοιπα, και ο πιο κατάλληλος - υποκειμενικά και αντικειμενικά - αγωγός για το πέρασμα μιας αριστερής πολιτικής στις λαϊκές μάζες, έμεινε στο περιθώριο και πάλι.

Αυτή η περιθωριοποίηση είχε ξεκινήσει - κατά τη γνώμη μου - από τη δήλωση του Ηλία Ηλιού, στη Βουλή, ότι η Νεολαία Λαμπράκη ήταν η Κομματική Νεολαία της Ε.Δ.Α., κι αυτό προκειμένου να αποφευχθεί η διάλυσή της.

Το ιστορικό, σύμφωνα με την προσωπική μου άποψη, έχει ως εξής.

Η τότε ηγεσία της ΕΔΑ, διά στόματος Ηλία Ηλιού, βγήκε στη Βουλή και δήλωσε ότι η Νεολαία Λαμπράκη δεν ήταν τίποτα άλλο από την κομματική νεολαία της ΕΔΑ, καταργώντας, έτσι, αυθαίρετα, την αυτονομία της, και μάλιστα χωρίς να ρωτήσουν τους Λαμπράκηδες. Κι όμως, γνώριζαν πολύ καλά ότι οι Λαμπράκηδες είχαν εκφρασμένη αντίθεση στη θέση αυτή της ΕΔΑ και ήθελαν να διαλυθούν βίαια, ώστε να βγουν στην παρανομία, και έτσι να είναι έτοιμοι να αντιμετωπίσουν την επερχόμενη δικτατορία. Βλέπετε, τόσο ο πρόεδρος των Λαμπράκηδων, ο Μίκης, όσο και η απόλυτη πλειοψηφία των στελεχών εκείνων που δρούσαν αυτόνομα και όχι όπως τα διορισμένα από την ΕΔΑ/ΚΚΕ, έβλεπαν ξεκάθαρα τη θύελλα της δικτατορίας που πλησίαζε, ενώ οι άλλοι - όπως και σύσσωμη η τότε ηγεσία της Αριστεράς - δεν έβλεπαν πέρα από τη μύτη τους. Μα πώς να δουν, όταν άλλοι βρίσκονταν χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά, και μάλιστα ζούσαν μέσα στο ονομαζόμενο «σιδηρούν παραπέτασμα», και άλλοι ήταν ξεκομμένοι από τις λαϊκές μάζες!...

Ο Ηλίας Ηλιού, που «υπέγραψε» στη Βουλή, με τη δήλωσή του, τη συρρίκνωση της Νεολαίας των Λαμπράκηδων και την κατάργηση της αυτονομίας της.

Με τη δήλωση αυτή της ΕΔΑ μπορεί η Νεολαία Λαμπράκη να γλίτωσε τη διάλυσή της, γιατί μαζί της έπρεπε να διαλυθούν και οι άλλες κομματικές νεολαίες, αλλά συρρικνώθηκε κάθετα και ταχύτατα. Έτσι, λίγο πριν έρθει η δικτατορία - στην εφτάχρονη διάρκεια της οποίας «θάφτηκαν» και τυπικά οι Λαμπράκηδες - η Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη ήταν απλώς μια μικρογραφία της αυθόρμητης Κίνησης Νέων «Γρηγόρης Λαμπράκης». Έτσι, και η νεολαία πιάστηκε, κυριολεκτικά, στον ύπνο και τα στελέχη της οδηγήθηκαν στις φυλακές, στα βασανιστήρια και στην εξορία, όπως και ολόκληρη η εν Ελλάδι ηγεσία της Αριστεράς.

Ευτυχώς, όμως, ο Πρόεδρος των Λαμπράκηδων, ο Μίκης, όχι μόνο τους ξύπνησε, αλλά και τους έβγαλε από το λήθαργο που βρίσκονταν, με την προκήρυξη που απηύθυνε προς τον Ελληνικό λαό, τους Λαμπράκηδες και προς την ηγεσία της Αριστεράς που βρισκόταν στο εξωτερικό, περίπου 30 ώρες μετά το πραξικόπημα των συνταγματάρχων. Σ' αυτή την προκήρυξη τους καλούσε, όχι μόνο να προβάλουν αντίσταση, αλλά και να αρχίσουν αμέσως να οργανώνουν ένα αντιδικτατορικό μέτωπο αντίστασης. Αν δεν υπήρχε η στάση αυτή του Μίκη, η ηρωική αριστερά της Ελλάδας θα ήταν όχι για γέλια, αλλά για κλάματα. Η αυθόρμητη και αστραπιαία αυτή κίνηση του Μίκη, καθώς και των Λαμπράκηδων εκείνων, που έστησαν -μέσα σε λίγες μέρες- τις αντιδικτατορικές οργανώσεις, δείχνουν ξεκάθαρα πόσο καθαρά βλέπει ένας λαός, όταν αποφασίζει μόνος του και αυτόνομα.

Μέσα από το σύνολο της δράσης της, την αγωνιστικότητα και τη μαχητικότητα που διέκρινε τα στελέχη της και την τεράστια - κατά τη γνώμη μου - προσφορά της Νεολαίας Λαμπράκη, θα περίμενε κανείς ότι από εκείνη τη γενιά, τη γενιά του 114, του 15%, των πορειών ειρήνης και των Λαμπράκηδων, θα προέκυπτε η φυσική ανανέωση της ηγεσίας ολόκληρης της ελληνικής Αριστεράς. Τελικά, όμως, μετά τη μεταπολίτευση και μέχρι σήμερα, όλα τα στοιχεία αποδεικνύουν ότι ο πόλεμος ανάμεσα στους Λαμπράκηδες και τους παλαιοκομματικούς της Αριστεράς συνεχίζεται ακόμη.

Η γενιά των Λαμπράκηδων έχει εξοβελιστεί σχεδόν από παντού, ενώ, αντίθετα, έχει προωθηθεί η γενιά του Πολυτεχνείου και η γενιά μετά από αυτήν, που είναι γενιές περισσότερο κομματικοποιημένες από τη γενιά των Λαμπράκηδων.

Στο σύνολό της, η ηγεσία της Αριστεράς, αυτή που συνδέεται ακόμα με τα λάθη της μεταπελευθερωτικής και προδικτατορικής περιόδου, γνωρίζει, σήμερα, πολύ καλά, πως ένα από τα καινούρια μεγάλα λάθη της ήταν και η πολιτική που εφάρμοσε απέναντι στο κίνημα των Λαμπράκηδων. Έτσι, προσπαθώντας να κρατήσει μακριά τους εκπροσώπους εκείνου του κινήματος (εκτός από κείνους που, μέσα στους Λαμπράκηδες, ήταν κομματικοί), επιχειρεί να ξεχάσει και πάλι ένα ακόμα λάθος της.

Η γενιά πριν από τους Λαμπράκηδες έζησε ηρωικές στιγμές του αριστερού κινήματος, αλλά, κυρίως, τη νοοτροπία και τους κανόνες της παρανομίας, που δεν επέτρεπε την πολιτική «κριτική» και λειτούργησε απέναντι στη γενιά της εποχής εκείνης με πολύ δέος.

Η γενιά μετά τους Λαμπράκηδες, δυστυχώς, είναι πολύ μακριά από όλα τα παραπάνω, ώστε, τελικά, να της είναι ευκολότερο να θαυμάζει τα ηρωικά απολιθώματα, ακόμα και με τα λάθη τους, και να κολακεύεται αλόγιστα, όταν συμβαίνει να συνυπάρχει με τα μεγάλα επιζώντα στελέχη της εποχής εκείνης.

Η γενιά των Λαμπράκηδων, όμως, ήταν τόσο κοντά στην περίοδο εκείνη, με αποτέλεσμα να υποστεί αμεσότερα τις συνέπειες όλης εκείνης της μετεμφυλιοπολεμικής πολιτικής, της γεμάτης τρομοκρατία και βία - ιδιαιτέρως, μετά το 1958 - αλλά και τόσο μακριά, ώστε να μπορέσει να κάνει την επικίνδυνη, για τη «σοφή» ηγεσία της Αριστεράς, απομυθοποίησή της.

Έτσι, μετά την ηρωική, όσο ποτέ άλλοτε, γενιά της Αντιφασιστικής Αντίστασης, η ηγεσία της παραδοσιακής Αριστεράς παρέδωσε στην ιστορία άλλη μια προδομένη γενιά, τη γενιά των Λαμπράκηδων.

ΠΑΛΗΟΤΑΚΗΣ

Για όσους, ενδεχομένως, δυσκολεύονται να αναγνώσουν το κείμενο της δήλωσης - προκήρυξης, το παραθέτουμε με ευκρινέστερο τρόπο.

Οι Έλληνες εργάτες, αγρότες, υπάλληλοι, επιστήμονες, βιοτέχνες, διανοούμενοι

Οι πατριώτες Έλληνες αξιωματικοί, φαντάροι, ναύτες, αεροπόροι, χωροφύλακες, αστυνομικοί

Η περήφανη ελληνική Νεολαία

Άνδρες και γυναίκες

Νέοι και γέροι

Όλοι οι Έλληνες πατριώτες

Σηκώνονται σαν ένας άνθρωπος

Μπροστά στους καταλύτες των ελευθεριών μας,

Παραμερίζουν τις πολιτικές διαφορές.

Ενώνονται κάτω από τα κοινά λάβαρα που γράφουν:

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ - ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - ΕΛΛΑΔΑ!

Ενώνονται μαχητικά μέσα σε ένα

ΕΘΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΑΝΤΙΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Για μας δεν υπάρχει τώρα παρά ένα κοινό ιδανικό, ένας κοινός σκοπός:

Πώς θα βγάλουμε την Ελλάδα από την ντροπή της τυραννίας

Με κάθε θυσία!

Τις καρδιές μας φλογίζει πύρινο μίσος για τους τυράννους

Οι καταλύτες του Συντάγματος

Οι βιαστές της Δημοκρατίας

Οι εχθροί της Ελευθερίας

Οι προδότες του Έθνους που πίστεψαν ότι θα γονατίσουν με τη βία τον αδούλωτο Λαό μας,

Ας είναι βέβαιοι πως σε λίγο θα τρέμουν μπροστά στην οργή του γίγαντα Ελληνικού Λαού

Και τότε δεν θα βρεθεί γωνιά της ελληνικής γης για να τους κρύψει

Στη χώρα που γεννήθηκε η Δημοκρατία **ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΤΥΡΑΝΝΟΙ**

ΚΑΤΩ Η ΒΑΣΙΛΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ

ΕΞΩ Η ΞΕΝΗ ΑΚΡΙΔΑ!

ΚΑΤΩ Ο ΜΠΟΓΙΑΣ - ΚΟΛΙΑΣ!

ΖΗΤΩ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!

ΖΗΤΩ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ!

ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΔΑ!

[Ακολουθεί η υπογραφή του Μίκη]